

KULTUR

TIPS OSS! 33 34 57 77

E-post: red@oyene.no

Nett: www.oyene.no

Facebook: [facebook.com/oyeneavis](https://www.facebook.com/oyeneavis)

Disse var på Støperiet

Fredag kveld inviterte Urijazz til frijazz-konsert med New Dance på scenen. Bandet er en nystartet kvartett, og gledet seg over å få spille for ekte mennesker igjen. Her er noen av dem som tok turen til Støperiet på Kaldnes for konsert.

LIVE: Wenche og Morten Bachke kastet seg over muligheten til en kveld med livemusikk.

Fra hiphopartist til gallerist

Jo Morten Weider er hiphop-artisten fra Hvasser som sammen med venner har åpnet et kunstgalleri i Bjørvika i Oslo. Der får han drahjelp av museet som nå skal hete Munch. Det hjelper nok også at dronning Sonja snart åpner et grafikkgalleri like i nærheten.

SVEN OTTO RØMCKE
red@oyene.no

Mange så kanskje serien Kunstsamlerne på NRK1. Der møtte de et utvalg kunstsamlere med tykke lommebøker og kunstsamlinger på til dels internasjonalt nivå. I den serien var Jo Morten Weider kunstsamleren som representerte det han selv omtaler som mannen i gata.

En som har leiligheten på Torshov i Oslo så full av kunst at det nesten renner over, er kanskje ikke mannen i gata. Især når den samme mannen ved årtusenskiftet var en viktig aktør innen norsk rapmusikk.

Og i tillegg ble kåret av magasinet Topp til en av Norges mest sexy menn.

Kunstverk før dyrepark

Helt vanlig er det vel heller ikke at familieturen til Dyreparken i Kristiansand år etter år går i vasken. Og at kone og to døtre må se langt etter den, fordi far har kjøpt nok et kostbart kunstverk.

Sist sommer var det for øvrig ikke Dyreparken som stakk av med feriepengene. Det var investeringen i galleriet i Bjørvika.

På veien frem til galleristlivet har Jo Morten Weider utdannet seg til samfunnsgeograf, eller urbanist. Nokså upresist kan det oversettes med byplanlegger.

Han er altså byråkrat. Men tirsdager går han fra kontoret klokken 12.00 og blir gallerist.

Fant kone i nabolaget

Hvordan blir så en tidligere hiphoper og ukebladforside ambisiøs kunstsamler? Som i så mye annet rart en mann kan gjøre, hadde det med en kvinne å gjøre. I overgangen 2010, 2011 traff han billedkunstneren Elna Ha-

OSLO: Jo Morten Weider fotografert utenfor galleriet i Operagata 63 A. Foreløpig er det ikke så lett å finne, for det er dårlig med merking av gatenavn og husnummer i den nye bydelen. Det blir sikkert bedre. Dessuten kommer publikum sikkert til å strømme til når dronning Sonja

gemann fra Hvasser. De var nærmest vokst opp i samme nabolag, men møtte hverandre først på party i Oslo.

- Hun er hardcore hvasslending som noen. Hun åpnet hele samtidskunstscenen for meg. Nå forelsket jeg meg hodestups både i Elna og alt det spennende som har med kunst å gjøre, sier han.

Samtidig skjønnte han etter hvert at man ikke trenger kjempestore budsjetter for å kjøpe god samtidskunst. Dessuten mener han det er en feiloppfatning at alt i kunstverdenen er svært dyrt.

- Selv om det koster mer enn mat og strømregning, så klaffer det hvis man klarer å prioritere

litt. Selv har jeg kjøpt mest norsk samtidskunst, kunst av kunstnere som er født omtrent samtidig med meg. Altså rundt 1980.

- Nå har jeg bestemt meg for å kanalisere både energi og penger et annet sted enn å kjøpe kunst til meg selv.

Ikke galleri for å bli rik

Jo Morten Weider og hans venner har ikke valgt det letteste tidspunktet for å starte galleri. Mens dette skrives, er Oslo en nesten død by, og få tenker primært på å kjøpe kunst.

Da hjelper det å ha de to medeierne Thomas Askim og Rune Roalsvig med på laget. I tillegg har de fått med noen investorer

som har spyttet i litt penger for å finansiere galleriet og få det på bena.

Blant investorene er Jon Martin Barth Olsen fra Hvasser og hans kjæreste, Line Sanne, som begge er venner fra skoleårene.

Det er også et poeng at ingen av dem er gått inn i dette for å bli rike. Men det bør jo gå rundt.

Om det forteller Weider:

- Den overordnede kunstneriske visjonen er å gi en plattform for enda flere unge norske samtidskunstnere. De har ikke så mange formidlingsplattformer. Vi vil nå ut med dem og få enda flere til å forelske seg i billedkunst. Vi skal ha høy kvalitet, men terskelen for å tre inn i galleriet skal være lav.

Ungdommens lengsel

Øyenes løsarbeider er alltid opptatt av marked, omsetning og lønnsomhet. Også i kunsten. Galleristen er forsiktig med å anslå noe, men han har tro på markedet.

- Det er vanskelig å si, fordi vi er så tidlig i galleriets historie. Vi har drevet i to måneder. Hvis jeg skal se inn i spåkulen, så ser jeg at det er et marked. Vi lever i en tid hvor mange unge slår seg ned med bostedsadresser i de store byene. De er opptatt av design og kultur og av å ha det fint. Det kan gi rom for å formidle det spennende, vakre, kreative og kloke.

Jo Morten Weider tror at unge mennesker i dag er mer opptatt

PUBLIKUM: Sist konsert Elfi Sverderup var på, spilte hun selv, nå gledet hun seg til litt musikk med datteren Una.

JAZZ-KOS: June Veum og Håkon Lie tok også turen til Støperiet fredag kveld.

ISALEN: Anne-Marie C. Simonsen og Christina Aspholm så frem til kveldens konsert.

SPILTE: Calle Neumann på altsaksofon, Ketil Gutvik med akustisk og elektrisk gitar, Ingebrigt Håker Flaten på kontrabass og Paal Nilssen-Love på trommer.

ALLE FOTO: HALEY A. BARKOVITCH

i Bjørvika

en. Alle er opptatt av det samme, og det gjør at man gjør det samme som mange andre. Da fremstår billedkunsten som et avbrekk fra en konform og samlebåndsaktig hverdag.

Det vi gjør, springer ut av idealisme, sier han og legger til at de fleste på kunstscenen har fått med at de har startet.

- Galleriscenene er ikke større enn at gallerier som dukker opp, fort blir oppdaget. Dronning Sonja har dessuten vært her og fikk en liten omvisning. Det var en stor ære og glede å ønske henne velkommen. Hun var engasjert og satte meg på plass når jeg sa noe feil. Hun antydte noe om at det kunne være hyggelig å samarbeide.

Fra Whimsical til Kösk

For den som ble litt nysgjerrig underveis; som hiphoper kalte Jo Morten seg Whimsical, men han har også kalt seg Joey Stixx. Galleriet i Bjørvika heter av alle ting Kösk. Det er tyrkisk og betyr lysthus, lite bygg for ro og adspredelse.

Om oppveksten på Hvasser, forteller han at det var gode, morsomme og trygge år.

- Jeg har noen av mine beste venner der, elsker å komme hjem og gå turer på Hvasser. Jeg liker å tro at det jeg opplevde i den fine og trygge barndommen har mye å si for den jeg er blitt, sier han, men legger til at det ikke blir så mye Hvasser som han skulle ønske.

- To barn og galleri krever mye tid. Det blir en langhelg i ny og ne. Men jeg snakker med mine foreldre daglig.

Den oppveksten hadde dessuten en ekstra dimensjon. Jo Mortens far traff sin kone, og Jo Mortens mor, under ett av sine lange opphold i Østen.

- Jeg er stolt over å ha en koreansk mor og ha bakgrunn fra Korea og alt det Korea står for. Jeg synes jeg er heldig som har det som noe jeg er en del av, avslutter Øyenes svært mangesidige intervjuobjekt.

Jo Morten Weiders far er for øvrig Kaare Weider. Han er også frilansjournalist her i Øyene.

av kunst enn man skulle tro. Mange er også opptatt av stil og kvalitet. Og av det som skjer i samfunnet.

- De er nysgjerrige og kunnskapshungrige. Hvis vi legger alt dette sammen og klarer å nå disse personene med ung norsk billedkunst, kan kunsten kvittere ut alle disse lidenskapene på et vis.

I kunsten kan det vakre, provoserende, stilfulle og avantgarde gå opp i en høyere enhet.

Alternativ til samlebånd

Weider synes også samfunnet er blitt for samlebåndsaktig.

- Alle har den samme iPhone, den samme jakken, sitter med MacBook-en sin på kafe-

Da publikum kom inn i lokalene fikk de pinner til å stikke og plage en elev kledd ut som et dyr i bur

Elevene fra kunst-, drama- og arkitektlinjen (KAD) ved Færder videregående ga publikum en sterk opplevelse da de debuterte med kunstformen Performance Art.

HÅVARD SOLERØD
haavard@oyene.no

- På forhånd var vi engstelig for at dette ville bli for rart for elevene fra andre linjer som var invitert til utstillingen. At de ikke ville reagere i det hele tatt, men det ble tvert imot. To i salen måtte forlate lokalet fordi reaksjonene ble for ubehagelig, sier elevene Naomi Siverio Thorsen og Isabel Marqueses Vieira.

Vi møtte de to etter at publikum hadde gått. Den levende utstillingen var en suksess, men stemningen var litt rar. Performance Art skal provosere og engasjere mer enn et flatt lerret eller en stillestående skulptur kan gjøre. Elevene lyktes så godt med dette at både de og publikum var rystet i etterkant.

- Publikum visste ikke hva som skulle skje før de kom inn. Flere ristet på buret og brukte pinnene. Det var rart å se hvor lett de aksepterte situasjonen, og lot seg rive med, sier Vieira.

Thorsen var den som avduket «dyret» i buret etter en introduksjon med musikalsk crescendo og «falsk» fotoutstilling med bilder av overgrep mot dyr. De hadde lastet ned bildene fra internett og lagt filter på dem. I Vieira introduserte bildene på portugisisk for at publikum ikke skulle lytte så mye til ordene. Målet var å skape en stemning der publikum selv skulle engasjere seg og ikke bare sitte og la seg underholde.

- Min oppgave var å plage «dyret» i buret og involvere publikum. På forhånd var jeg redd for hva de skulle tenke om meg etter at jeg hadde oppført meg slik, men den tanken forsvant underveis. De engasjerte seg selv i handlingen og glemte meg, sier Thorsen.

Hun understreker at eleven i buret hele tiden var trygg. Der som engasjementet fra publikum tok overhånd, skulle hun rope «stopp».

Lys, lyd og kulisser var en stor del av jobben. Hele klassen

FRA VENSTRE: Naomi Silverio Thorsen, Sølvi Jordhøy (lærer), Elisabeth Pihl (lærer) og Isabel Marqueses Vieira. Bildet av hunden som ble malt lilla, og nesten døde av det, inspirerte til forestillingen om dyrerettigheter.

FOTO: HÅVARD SOLERØD

var utmattet etter forestillingen. Den hadde også vært en mental utfordring. I utgangspunktet nølte klassen med å ta fatt på oppgaven og lage en Performance Art-utstilling.

- De fleste elevene trodde Performance Art var noe rart. «Så rar vil jeg ikke være», tenkte flere. Da vi først kom i gang, ble mange oppslukt av arbeidet, sier Vieira.

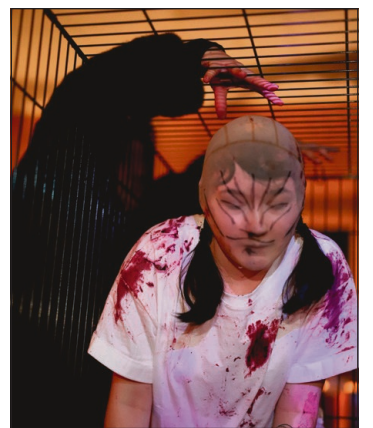
De to tenker at forestillingen var så krevende at de ikke vil gjenta suksessen med det første.

Og hva var så meningen med det hele?

- Etter å ha opplevd hvor lett det er å la seg rive med, gitt at forholdene ligger til rette for det, så vil kanskje de som opplevde utstillingen tenke seg om to ganger i en situasjon hvor «alle andre gjør det». Det kan være i forhold til dyr eller mennesker, sier Vieira og Thorsen.

Lærer Elisabeth Pihl forteller om prosessen at klassen først ble delt inn i fire grupper.

- De jobbet med hvert sitt tema og presenterte det. Så

I BUR: Kamilla Pechüle Lien var dyret i buret. Blodet var syltetøy.

TEAM BAK FOTO:

KRISTINA ALMAGER KARLSEN, AAM INAM NESVOLL OG OLIVIA FLEDSBERG PETTERØE

stemte de over hvilket tema de skulle satse på. De er slitne nå, men vi får se, kanskje de vil få energi til å lage en ny Performance Art-utstilling før sommeren. De lyktes med å provosere og engasjere, og overrasket seg selv med resultatet, sier Pihl.

MARKISER - SCREENS - INTERIØRGARDINER - GARASJEPORTER

FÅ DAGER IGJEN!

VINTERSALG!

-30%

PÅ EN MENGDE PRODUKTER!
- Solskjermer er mest lønnsomt NÅ!

25.01.-07.03.

GRATIS BEFARING
911 50 200
fasadeprodukter.no

Fasade®
PRODUKTER